

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/33/2018
Identifikačné číslo spisu: 7016200110
Dátum vydania rozhodnutia: 21.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7016200110.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalča, PhD., v právnej veci žalobkyne SCORP, spol. s r.o., so sídlom Jaroslawská 7, 071 01 Michalovce, IČO: 31 662 919, právne zastúpená JUDr. Mikulášom Pavlíkom, advokátom, so sídlom Š. Kukuřu 14, 071 01 Michalovce, proti žalovanému (sťažovateľovi) Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 21344456/2015 zo dňa 1. decembra 2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/8/2016-53 zo dňa 22. februára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Daňový úrad Košice, pobočka Michalovce, ako prvoinštančný správny orgán, rozhodnutím č. 20903418/2015 zo dňa 29.09.2015 podľa § 155 ods.1 písm. g) zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Daňový poriadok“) v nadväznosti na § 155 ods. 5 Daňového poriadku uložil žalobkyni pokutu vo výške 1.902,90 € za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. i) bod 1) Daňového poriadku za to, že daňový subjekt uviedol v dodatočnom daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2014 doručenom dňa 23.01.2015 sumu, ktorá v porovnaní so sumou uvedenou v predchádzajúcom dodatočnom daňovom priznaní predstavuje zvýšenie dane.

2. Na odvolanie žalobkyne žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 21344456/2015 zo dňa 01.12.2015 prvoinštančné rozhodnutie daňového úradu potvrdil.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zrušil obe napadnuté rozhodnutia správnych orgánov a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

4. V odôvodnení uviedol, že z administratívneho spisu vyplýva, že žalobkyňa podala dňa 29.12.2014 riadne daňové priznanie a uviedla daňovú povinnosť 38.059,27 €. Dňa 23.01.2015 podala dve dodatočné daňové priznania, ktoré boli prijaté v informačnom systéme daňového úradu. Prvé dodatočné daňové priznanie podala žalobkyňa o 07:40 hod, a uviedla v tomto vlastnú daňovú povinnosť 1552,32 €.

5. Podľa správneho súdu žalobkyňa v dodatočnom daňovom priznaní podanom 23.01.2015 o 07:40 hod. nespáchala správny delikt podľa § 154 ods.1 písm. i) bod 1 Daňového poriadku. V uvedenom dodatočnom daňovom priznaní neuviedla zvýšenie dane, ak uviedla vlastnú daňovú povinnosť 1552,32 € vo vzťahu k riadnemu daňovému priznaniu, kde uviedla daňovú povinnosť 38.059,27 €, dňa 29.12.2014.

6. Zo znenia § 154 ods. 1 písm. i) bod 1 Daňového poriadku vyplýva, že správneho deliktu sa dopustí ten, kto uvedie v dodatočnom daňovom priznaní sumu, ktorá v porovnaní so sumou uvedenou v daňovom priznaní predstavuje zvýšenie dane. V uvedenom zákonom ustanovení sa neuvádza rozdiel medzi dodatočnými daňovými priznaniami.

7. Druhé dodatočné daňové priznanie žalobkyňa podala 23.01.2015 o 07:44 hod. a uviedla daňovú povinnosť sumou 39.611,62 €. Pretože žalobkyňa dňa 29.12.2014 v riadnom daňovom priznaní uviedla daňovú povinnosť 38.059,27 €, (nižšiu), podaním tohto daňového priznania v zmysle § 154 ods. 1 písm. i) bod 1 Daňového poriadku spáchala správny delikt.

8. Podľa správneho súdu správca dane mal vychádzať pri vyvodzovaní administratívnej zodpovednosti za správny delikt z ustanovenia § 154 ods. 1 písm. i) bod 1 Daňového poriadku, teda z rozdielu dodatočného daňového priznania žalobkyne vo výške 39.611,62 € žalobkyňou podaného 23.01.2015 o 07:44 hod. a sumou daňového priznania zo dňa 29.12.2014 vo výške 38.059,27 €.

9. Správca dane vec nesprávne právne posúdil podľa § 155 ods. 5 Daňového poriadku a pokutu vypočítal postupom uvedeným v bode 2 odôvodnenia tohto rozsudku. Daňový poriadok predpokladá vznik správneho deliktu v ustanovení § 154 ods. 1 písm. i) bod 1 Daňového poriadku, tak, že sa správneho deliktu dopustí ten, kto uvedie v dodatočnom daňovom priznaní sumu, ktorá v porovnaní so sumou uvedenou v daňovom priznaní predstavuje zvýšenie dane. V posudzovanom prípade dodatočné daňové priznanie, v porovnaní so sumou uvedenou v daňovom priznaní predstavuje zvýšenie dane ako to súd uviedol v bode 30 až 34 odôvodnenia rozsudku. Správca dane pokutu za správny delikt spáchaný žalobkyňou počítal nesprávne z rozdielu medzi dvoma dodatočnými daňovými priznaniami podľa § 155 ods. 1 písm. g) a § 155 ods. 5 Daňového poriadku.

10. V zmysle § 155 ods.1 písm. g) v spojení s § 154 ods.1 písm. i) bod 1 Daňového poriadku žalobkyňa nespáchala správny delikt podaním prvého dodatočného daňového priznania. Žalobkyňa v odvolaní i v žalobe opodstatnene tvrdila, že prvé dodatočné daňové priznanie nemalo náležitosti. Podľa správneho súdu napokon bez ohľadu na toto tvrdenie žalobkyne, dodatočné daňové priznanie podané o 07:40 hod. na sumu 1.552,35 €, k riadnemu daňovému priznaniu z decembra 2014 nespôsobilo vznik administratívnej zodpovednosti za správny delikt, v zmysle § 154 ods. 1 písm. i) bod 1 v spojení s § 155 ods. 1, písm. g) a § 155 ods. 5 Daňového poriadku.

11. Daňovým priznaním k dani z pridanej hodnoty zo dňa 29.12.2014 žalobkyňa uviedla daňovú povinnosť 38.059,27 € a v dodatočnom daňovom priznaní, ktoré žalobkyňa podala 23.01.2015 o 07:44 hod. a uviedla daňovú povinnosť vyššiu (39.611,62 €) spáchala tak správny delikt, podľa § 154 ods. 1 písm. i) bod 1 Daňového poriadku, za ktorý mal správca dane vyrubiť pokutu podľa § 155 ods. 1 písm.

g) Daňového poriadku.

12. Prvoinštančný správny orgán potom vychádzal nesprávne pri výpočte z rozdielu medzi výškou uvedenou v dodatočnom daňovom priznaní z 23.01.2015 o 07:44 hod., kedy žalobkyňa uviedla daňovú povinnosť 39.611,62 € a prvým dodatočným daňovým priznaním podaným 23.01.2015 o 07:40 hod., kedy uviedol 1.552,32 €. Správca dane pokutu vyčíslil nesprávne z rozdielu vo výške 38.059,27 € a 1.902,90 €.

13. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 S.s.p., tak že úspešnej žalobkyni ich náhradu priznal.

III.

Konanie na kasačnom súde

14. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne.

15. Sťažovateľ uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že prvé dodatočné daňové priznanie nespĺňa zákonom stanovené náležitosti. Obidve dodatočné daňové priznania boli doručené zákonom stanoveným spôsobom a v predpísanej forme. Pri vyvodzovaní administratívnej zodpovednosti správca dane postupoval v súlade so zákonom, keď vypočítal pokutu za správny delikt podľa § 155 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku v nadväznosti na § 155 ods. 5, ods. 6 Daňového poriadku z rozdielu medzi vyššou daňovou povinnosťou uvedenou v dodatočnom daňovom priznaní a vlastnou daňovou povinnosťou uvedenou v predchádzajúcom dodatočnom daňovom priznaní, nie medzi podaným riadnym daňovým priznaním a druhým dodatočným daňovým priznaním, ako to uviedol krajský súd v rozsudku.

16. Žalobkyňa sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnila s právnym názorom krajského súdu, a preto navrhla kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

17. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21. augusta 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

18. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutia správnych orgánov, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalobkyňou a správnych orgánov, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

19. Podľa § 154 ods. 1 písm. i) bod 1 Daňového poriadku správneho deliktu sa dopustí ten, kto uvedie v

dodatočnom daňovom priznaní sumu, ktorá v porovnaní so sumou uvedenou v daňovom priznaní predstavuje zvýšenie dane.

20. Podľa § 155 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku správca dane uloží pokutu vo výške rovnajúcej sa súčinu 1,5-násobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky a rozdielu medzi sumou uvedenou v dodatočnom daňovom priznaní a sumou uvedenou v daňovom priznaní za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. i).

21. Podľa § 155 ods. 5 Daňového poriadku ak daňový subjekt podá ďalšie dodatočné daňové priznania, pokuta sa vypočíta spôsobom podľa odseku 1 písm. g) z rozdielu medzi sumou uvedenou v poslednom dodatočnom daňovom priznaní a sumou uvedenou v predchádzajúcom dodatočnom daňovom priznaní.

22. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa nie sú dôvodné.

23. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že v predmetnom konaní správca dane postupoval nesprávne pri výpočte pokuty za správny delikt spáchaný žalobkyňou. Z administratívneho spisu je zrejmé, že žalobkyňa podala dňa 29.12.2014 riadne daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie november 2014 vo výške 38.059,27 €. Dňa 23.01.2015 o 07:40 hod. podala žalobkyňa prvé dodatočné daňové priznanie za zdaňovacie obdobie november 2014, v ktorom uviedla na r. 31 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.552,35 €. Uvedené dodatočné daňové priznanie nespĺňalo náležitosti daňového priznania k dani z pridanej hodnoty, pretože neboli vyplnené žiadne položky okrem riadkov 21, 23, 31, 34 a 38, kde je uvedená len jediná položka, ktorá predstavuje zvýšenie daňovej povinnosti žalobkyne o sumu 1.552,35 €. Po tom čo žalobkyňa zistila, že prvé dodatočné daňové priznanie je nesprávne, tak toho istého dňa 23.01.2015 o 07:44 hod., teda o 4 minúty neskôr, podala žalobkyňa druhé, už správne vyplnené, dodatočné daňové priznanie za zdaňovacie obdobie november 2014, v ktorom uviedla na r. 31 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 39.611,62 €.

24. Vzhľadom na uvedené tak žalobkyňa spáchala správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. i) bod 1 Daňového poriadku podaním až druhého dodatočného daňového priznania podaného dňa 23.01.2015 o 07:44 hod., v ktorom uviedla daňovú povinnosť vyššiu ako žalobkyňa uviedla daňovú povinnosť v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty zo dňa 29.12.2014. Až za tento spáchaný správny delikt mal správca dane vyrubiť pokutu podľa § 155 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku, teda z rozdielu druhého dodatočného daňového priznania žalobkyne podaného dňa 23.01.2015 o 07:44 hod. vo výške 39.611,62 € a sumou daňového priznania zo dňa 29.12.2014 vo výške 38.059,27 €. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že prvé dodatočné daňové priznanie podané dňa 23.01.2015 o 07:40 hod. nespôsobilo vznik administratívnej zodpovednosti za správny delikt v zmysle § 154 ods. 1 písm. i) bod 1 v spojení s § 155 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku.

25. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

26. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobkyňu, ktorá v tomto konaní mala úspech, ich náhradu priznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.).

27. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostředek není přípustný.